

Torsdag den 12. september 2013

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, arbejdsmarkedets parter i EU og de nationale parlamenter.

P7_TA(2013)0387

Situationen for uledsagede mindreårige i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2013 om situationen for uledsagede mindreårige i EU (2012/2263(INI))

(2016/C 093/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 3,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 67 og 79,
- der henviser til bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 24,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og de tilhørende protokoller,
- der henviser til EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser og retspraksis,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2010 til Europa-Parlamentet om handlingsplan vedrørende uledsagede mindreårige (2010-2014) (COM(2010)0213),
- der henviser til Kommissionens rapport af 28. september 2012 til Europa-Parlamentet og Rådet om midtvejsrapport om gennemførelsen af handlingsplanen vedrørende uledsagede mindreårige (COM(2012)0554),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. april 2010 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet (COM(2010)0171),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste — Stockholmprogrammet ⁽¹⁾,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem,
- der henviser til Rådets konklusioner (retlige og indre anliggender) af 3. juni 2010 om uledsagede mindreårige, der blev vedtaget på det 3018. rådsmøde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

Torsdag den 12. september 2013

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽¹⁾ og til Kommissionens meddelelse om EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016,
- der henviser til direktiverne på asylområdet, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse ⁽²⁾, og Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne ⁽³⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens reformforslag til instrumenterne i det fælles europæiske asylsystem, især ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) (COM(2011)0320) og ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus (omarbejdning) (COM(2011)0319) samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (COM(2008)0820),
- der henviser til Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 779/2007/EF af 20. juni 2007 om et særprogram for perioden 2007-2013 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne III-programmet) som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 23. februar 2011 om evaluering af EU-tilbagesendelsesaftaler (COM(2011)0076),
- der henviser til Europarådets bidrag, navnlig resolution 1810 (2011) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om problemer i forbindelse med uledsagede børns indrejse, ophold og tilbagesendelse i Europa, rekommandation fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om livsprojekter for uledsagede mindreårige (CM/Rec(2007)9) og de tyve retningslinjer om tvangsmæssig tilbagesendelse fra Europarådets Ministerkomité (CM(2005)40),
- der henviser til internationale instrumenter om børns rettigheder, navnlig FN-konventionen om barnets rettigheder, især artikel 3, og til de generelle bemærkninger fremsat af FN's konvention om barnets rettigheder, navnlig generel bemærkning nr. 6 (2008) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland,

⁽¹⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

⁽⁵⁾ EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.

⁽⁷⁾ EUT L 173 af 3.7.2007, s. 19.

Torsdag den 12. september 2013

- der henviser til notat fra FN's højkommisær for flygtninge af 1997 vedrørende de politikker og procedurer, der finder anvendelse over for uledsagede mindreårige asylansøgere,
 - der henviser til generel henstilling nr. 19 fra FN's komité for afskaffelse af diskrimination imod kvinder, der blev vedtaget i 1992,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings erklæring fra december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder, som er det første internationale instrument om menneskerettigheder, der udelukkende omhandler vold imod kvinder,
 - der henviser til protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0251/2013),
- A. der henviser til, at der hvert år kommer tusindvis af tredjelandsstatsborgere eller statsløse under 18 år alene til EU, eller at de er alene efter deres ankomst;
- B. der henviser til, at de fortsatte konflikter i forskellige dele af verden og den fortsatte globale økonomiske krise har medført en voldsom stigning i antallet af uledsagede mindreårige;
- C. der henviser til, at der er adskillige årsager til, at børn ankommer uledsaget: krig, vold, krænkelse af deres grundlæggende rettigheder, ønsket om at blive genforenet med familiemedlemmer, naturkatastrofer, fattigdom, menneskehandel, udnyttelse osv.;
- D. der henviser til, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod uledsagede børn, som er ofre for menneskehandel, da de har brug for særlig bistand og støtte som følge af deres særligt sårbare situation;
- E. der henviser til, at mange mindreårige kommer til EU, fordi de flygter fra tvangsægteskaber, og at EU bør gøre en større indsats for at bekæmpe dette fænomen;
- F. der henviser til, at disse mindreårige i sagens natur befinder sig i en ekstremt sårbar situation, og at det er nødvendigt at sikre, at deres grundlæggende rettigheder bliver overholdt;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, EU's charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder er forpligtet til at beskytte børns rettigheder;
- H. der henviser til, at Stockholmprogrammet har tillagt beskyttelsen af uledsagede mindreårige en høj prioritering;
- I. der henviser til, at uledsagede mindreårige bliver modtaget og taget hånd om på vidt forskellige måder i de forskellige lande, og at der ikke findes et tilsvarende og effektivt beskyttelsesniveau;
- J. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd og lige beskyttelse af uledsagede indvandrerpiger og -drenge menneskerettigheder skal sikres, og at der skal rettes særlig opmærksomhed mod krænkelsen af pigers menneskerettigheder og tilvejebringelsen af tilstrækkelig støtte og relevant hjælp;
- K. der henviser til, at der er utallige tilfælde af børn, der forsvinder fra boliger og modtagelsescentre for asylsøgere;

Torsdag den 12. september 2013

Generelle anbefalinger

1. erindrer om, at uledsagede mindreårige frem for alt er børn, der muligvis er i fare, og at barnets beskyttelse og ikke immigrationspolitikker skal være det ledende princip for medlemsstaterne og Den Europæiske Union, når de tager sig af de mindreårige, således at de overholder det væsentligste princip om barnets tarv; minder om, at enhver person under 18 år uden undtagelse skal anses som værende barn og dermed mindreårig; påpeger, at uledsagede mindreårige, navnlig piger, er dobbelt så vanskeligt stillet og møder dobbelt så mange problemer som andre mindreårige; bemærker, at de er endnu mere sårbare, idet de har samme behov som både andre mindreårige og andre flygtninge, med hvem de deler lignende oplevelser; understreger, at piger og kvinder er særlig sårbare over for krænkelse af deres rettigheder i hele migrationsprocessen, og at uledsagede piger er i en særlig risikogruppe, idet de ofte er det primære mål for seksuel udnyttelse, misbrug og vold; påpeger, at uledsagede mindreårige i EU ofte behandles af myndighederne som kriminelle, der har overtrådt indvandringslovgivningen, frem for som enkeltpersoner, der har rettigheder i kraft af deres alder og særlige omstændigheder;
2. erindrer ligeledes om, at barnets tarv, som fastslået i retsfor skrifter og retspraksis, skal komme i første række i alle handlinger, der involverer barnet, uanset om det gælder offentlige myndigheder eller private institutioner; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til en korrekt gennemførelse af EU's lovgivningsmæssige bestemmelser om barnets tarv og til at foreslå strategiske retningslinjer på grundlag af bedste praksis, retspraksis og generel bemærkning nr. 6 (2005) fra FN's udvalg om barnets rettigheder om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland og til på grundlag af en række indikatorer og kriterier at vurdere, hvad der udgør barnets tarv; opfordrer Kommissionen til at gennemføre lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af børn og uledsagede mindreårige, der især har til formål at forbedre metoderne til at finde varige løsninger;
3. fordømmer kraftigt de mangler, der findes for så vidt angår beskyttelse af uledsagede mindreårige i EU, og kritiserer de ofte bedrøvelige modtagelsesvilkår, som disse mindreårige mødes med, og de utallige krænkelse af deres grundlæggende rettigheder i visse medlemsstater;
4. understreger EU's og medlemsstaternes presserende behov for at finde en sammenhængende løsning på dette problem med at beskytte uledsagede mindreårige under fuld overholdelse af deres grundlæggende rettigheder; glæder sig over de medlemsstater, som har tiltrådt FN's valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder om retlig beskyttelse af børn mod de værste former for udnyttelse;
5. glæder sig over Kommissionens vedtagelse af en handlingsplan om uledsagede mindreårige 2010-2014; beklager dog, at Kommissionens tilgang ikke er baseret mere på beskyttelsen af disse mindreåriges grundlæggende rettigheder, og bemærker, at de eksisterende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, samt at en omfattende beskyttelse af uledsagede mindreårige forudsætter yderligere foranstaltninger; erindrer om, at én af målsætningerne for EU's handlingsplan vedrørende uledsagede mindreårige var, at EU og medlemsstaterne skulle behandle de grundlæggende årsager til migration og integrere spørgsmålet om uledsagede mindreårige i udviklingssamarbejdet for at bidrage til at skabe trygge miljøer for børn, således at de kan vokse op i deres oprindelsesland; understreger, at der er behov for at videreudvikle den forebyggende dimension i EU's politikker for uledsagede mindreårige ved i højere grad at fokusere på bestræbelserne i forhold til fattigdomsudryddelse, sundheds- og arbejdsmarkedspolitik, menneskerettigheder og demokratisering og genopbygning i kølvandet på konflikter; mener, at EU skal gå videre end den handlingsplan, som har Kommissionen foreslået, således at uledsagede mindreåriges grundlæggende rettigheder reelt bliver styrket; understreger navnlig behovet for at styrke værgens status i EU og partnerlandene og anser det for yderst vigtigt at udarbejde en overvågningsplan i samarbejde med oprindelseslandene og eventuelle transitlande med henblik på at sikre, at barnet beskyttes ordentligt, når det vender tilbage til og bliver reintegreret i oprindelseslandet;
6. beklager de uensartede bestemmelser i EU om uledsagede mindreårige og opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en manual, som samler disse forskellige retsgrundlag, og som er henvendt til medlemsstaterne og alle aktører, for at lette en korrekt gennemførelse fra medlemsstaternes side og styrke beskyttelsen af uledsagede mindreårige;
7. beklager dybt mangelen på pålidelige officielle statistikker om uledsagede mindreårige; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre indsamlingen af statistikker om uledsagede mindreårige, herunder statistikker om alder og køn, for at forbedre sammenligneligheden af statistikindsamlingen i alle medlemsstaterne, fastlægge en samordnet metode til indsamling og deling af oplysninger i de enkelte medlemsstater — samtidig med at det sikres, at persondata beskyttes —

Torsdag den 12. september 2013

ved hjælp af platforme, der samler alle aktører, som er involveret i spørgsmålet om uledsagede mindreårige, og en liste over nationale kontaktpunkter og bedre udnytte de redskaber, der allerede er til rådighed for at indsamle statistikker på EU-plan, såsom Eurostat, Frontex, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og Det Europæiske Migrationsnetværk; understreger, at formålet med at indsamle sådanne oplysninger er at få en bedre forståelse af situationen, forbedre beskyttelsen af uledsagede mindreårige og bedre opfylde deres behov; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) samt internationale og ikke-statslige organisationer til at bestræbe sig yderligere på at indsamle, overvåge og udveksle nøjagtige kønsopdelte data for at få et udtømmende billede af antallet af uledsagede piger og være i stand til at undersøge denne gruppes specifikke behov med henblik på at yde dem støtte og gennemføre konkrete foranstaltninger for at opfylde disse behov og udveksle bedste praksis med det formål at foretage forbedringer;

8. minder om, at EU og medlemsstaterne bør intensivere deres samarbejde med oprindelses- og transitredjelande vedrørende uledsagede mindreårige, respektere deres grundlæggende rettigheder og spørgsmål som f.eks. fastlæggelse af varige løsninger, opsporing af familier, overvåget tilbagesendelse og tilbagetagelse, når det er i barnets bedste i interesse, familiesammenføring og reintegration; opfordrer ligeledes til forbedret samarbejde med oprindelses- og transitredjelande om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel, navnlig handel med børn og udnyttelse af mindreårige, forebyggelse af ulovlig indvandring og andre former for vold mod kvinder som f.eks. tvangsægteskaber, bl.a. i forbindelse med de regelmæssige drøftelser mellem EU og disse stater og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at medtage børnebeskyttelse og spørgsmålet om uledsagede mindreårige i udviklings- og samarbejds politikker; understreger betydningen af en sammenhængende udvikling af EU's politikker om indvandring, asyl og børns rettigheder — for så vidt angår mindreårige både i EU og i tredjelande — under behørig hensyntagen til deres indvirkning på udviklingslandene; erindrer om forpligtelsen til politikkoherens i henhold til Lissabontraktaten; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og tredjelande til at styrke offentlige oplysningskampagner i uledsagede mindreåriges oprindelses-, transit- og bestemmelseslande om de risici, der er forbundet med børnemigration, og især udnyttelse af mindreårige og organiseret kriminalitet; understreger, at undersøgelser med henblik på at få kendskab til den personlige og familiemæssige historie er meget vigtige for at finde frem til de mindreåriges baggrund og udarbejde en individuel plan med det formål at integrere dem i modtagerlandet eller reintegrere dem i oprindelseslandet;

9. minder om, at bekæmpelse af menneskehandel er et nødvendigt og afgørende skridt, eftersom mindreårige, navnlig piger, især konfronteres med og er sårbare over for menneskehandel, kønsrelateret vold og udnyttelse, navnlig beskæftigelsesmæssig og seksuel udnyttelse og misbrug; fremhæver, at der skal fastlægges effektive mekanismer til forebyggelse, identificering, rapportering, henvisning, undersøgelse, behandling og opfølgning af tilfælde af menneskehandel og arbejdsmæssig og seksuel udnyttelse og misbrug, og at der også bør træffes foranstaltninger i tredjelande for at tackle de grundlæggende årsager til menneskehandel; opfordrer i denne henseende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvise stor årvågenhed og effektivt at gennemføre direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse; opfordrer ligeledes medlemsstaterne og EU til at styrke politisamarbejdet og det retlige samarbejde og til at samarbejde med EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel for at finde potentielle ofre, oplyse offentligheden og bekæmpe menneskehandel; glæder sig endelig over vedtagelsen af EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016), navnlig bestemmelserne vedrørende finansieringen af udarbejdelsen af retningslinjer om børnebeskyttelsesordninger og udveksling af bedste praksis; minder medlemsstaterne om artikel 11 i FN's konvention om barnets rettigheder, som opfordrer staterne til at træffe foranstaltninger for at bekæmpe børns ulovlige fjernelse; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande om at bekæmpe det voksende problem med børnesmugling; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at retsforfølge smuglere og idømme dem passende og modsvarende sanktioner, når det er muligt; er bekymret over situationen med mange uledsagede mindreårige, som lever i skjul i EU, og som er særlig sårbare over for udnyttelse og misbrug; opfordrer medlemsstaternes myndigheder og civilsamfundsorganisationer til at samarbejde og træffe alle fornødne foranstaltninger for at sikre deres beskyttelse og værdighed;

10. beklager, at beskyttelse af børn er betydeligt og konsekvent underfinansieret i forhold til andre humanitære sektorer; opfordrer Kommissionen til at tage særlig hensyn til uledsagede mindreårige i forbindelse med den europæiske asyl- og migrationsfond for at give langsigtede garantier vedrørende beskyttelse af børn, herunder med hensyn til sektionerne vedrørende flygtninge, asylansøgere, de ydre grænser og tilbagesendelse, og i forbindelse med Den Europæiske Socialfond,

Torsdag den 12. september 2013

navnlig med henblik på at støtte de mest berørte regioner; mener, at der især bør sikres tilstrækkelig langsigtet finansiering til programmer, som har til formål at sørge for identificering af uledsagede mindreårige, en passende modtagelse, beskyttelse, udpegning af værgere, familieopsporing, genbosættelse, reintegration og uddannelse af grænsevagter og grænsemyndigheder;

Strategiske retningslinjer

11. opfordrer Kommissionen til at udarbejde strategiske retningslinjer for medlemsstaterne, som bør bygge på bedste praksis, udformes som fælles minimumsstandarder og behandle alle etaperne i proceduren, dvs. lige fra de mindreåriges indrejse på EU's område til der findes en varig løsning for dem, således at deres beskyttelse sikres; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage nationale strategier for uledsagede mindreårige på grundlag af disse strategiske retningslinjer og til at udpege et nationalt kontaktpunkt, der har ansvaret for at samordne gennemførelsen af disse foranstaltninger og handlinger; opfordrer Kommissionen til at overvåge situationen og de foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne, i samarbejde med den nuværende ekspertgruppe og til at forelægge Parlamentet og Rådet en årlig rapport;

12. minder om, at intet barn må nægtes adgang til EU's område, og fastholder, at medlemsstaterne skal overholde de internationale og europæiske forpligtelser, som finder anvendelse, når et barn er under deres myndighed uden vilkårlige restriktioner; minder ligeledes om, at intet barn må sendes tilbage som følge af en summarisk procedure ved en medlemsstats grænse;

13. opfordrer medlemsstaterne til nøje at overholde den grundlæggende forpligtelse til aldrig og under ingen omstændigheder at fængsle mindreårige; beklager, at det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere ikke forbyder frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige asylsøgere, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at respektere det benchmark, der er fastlagt i direktivet, vedrørende særlige omstændigheder; opfordrer Kommissionen til at udvise stor forsigtighed i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i EU-lovgivningen om tilbageholdelse af mindreårige på baggrund af den relevante retspraksis; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at anbringe mindreårige i særlige hjem for børn under hensyntagen til deres alder og køn;

14. vurderer, at det er den enkelte medlemsstats ansvar at identificere de uledsagede mindreårige; opfordrer medlemsstaterne til umiddelbart efter de mindreåriges ankomst at henvise dem til specialiserede tjenester såsom sociale og uddannelsesmæssige tjenester, som på den ene side skal vurdere hver enkelt mindreåriges individuelle forhold og særlige beskyttelsesbehov, navnlig de mindreåriges nationalitet, uddannelse, etniske, kulturelle og sproglige baggrund og sårbarhedsgrad, og på den anden side omgående give dem alle nødvendige oplysninger på et sprog og i en form, de forstår, og hvis det er nødvendigt gennem tolke, om deres rettigheder, beskyttelse, juridiske og bistandsmæssige muligheder og procedurer og konsekvenserne heraf; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis om børnevenlige værktøjer for at give børnene en klar ide om de relevante procedurer og deres rettigheder; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at være særlig opmærksomme og sørge for særlige ordninger med hensyn til identificering, modtagelse og beskyttelse af uledsagede mindreårige med særlige beskyttelsesbehov, navnlig uledsagede mindreårige, der er ofre for menneskehandel, og yde dem den nødvendige bistand og beskyttelse i henhold til direktiv 2011/36/EU;

15. beklager de uhensigtsmæssige og påtrængende lægevidenskabelige teknikker, der anvendes med henblik på aldersbestemmelse i visse medlemsstater, og som kan forårsage traumer, og at visse metoder, der er baseret på knoglemodenhed eller tandmineralisering, er kontroversielle og forbundet med store fejlmarginer; opfordrer Kommissionen til i de strategiske retningslinjer at medtage fælles standarder på grundlag af bedste praksis om aldersbestemmelsesmetoden, som bør bestå af en flerdimensionel og tværfaglig vurdering, gennemføres på en videnskabelig, sikker, børnetilpasset, kønsspecifik og rimelig måde under særlig hensyntagen til piger og udføres af uafhængige kvalificerede aktører og eksperter; minder om, at aldersbestemmelse skal gennemføres under behørig hensyntagen til barnets rettigheder og fysiske integritet og den menneskelige værdighed, og at tvivlen altid skal komme mindreårige til gode; minder ligeledes om, at lægeundersøgelser udelukkende bør gennemføres, når alle andre aldersbestemmelsesmetoder er blevet udtømt, og at det bør være muligt at kunne klage over resultaterne af denne bedømmelse; glæder sig over det arbejde, der udføres af EASO i denne henseende, og som bør gøres almindeligt udbredt i forbindelse med behandling af alle mindreårige;

Torsdag den 12. september 2013

16. kræver, at medlemsstaterne udpeger en person, som, lige fra de mindreåriges indrejse på området til der findes en varig løsning, har ansvaret for at ledsage, bistå og repræsentere de mindreårige i alle procedurer og for at give de mindreårige mulighed for at nyde alle deres rettigheder i alle procedurer, og opfordrer til, at mindreårige omgående oplyses om udpegelsen af den person, der har ansvaret for dem; opfordrer endvidere til, at denne person skal have en særlig uddannelse inden for de udfordringer, som uledsagede mindreårige står over for, børnebeskyttelse og barnets rettigheder og asyllovgivning og migrationslovgivning og skal handle med fuldstændig uafhængighed; mener, at disse personer bør modtage fortsat og tilstrækkelig uddannelse og kontrolleres regelmæssigt og uafhængigt; anmoder Kommissionen om i de strategiske retningslinjer at medtage fælles standarder, der er baseret på bedste praksis, vedrørende disse personers beføjelser, funktioner, kvalifikationer, kompetencer og uddannelse;

17. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at embedsmænd og personale, der arbejder for myndighederne, og som sandsynligvis vil få kontakt med uledsagede mindreårige, herunder mindreårige, der er ofre for menneskehandel, er kvalificerede og uddannet i overensstemmelse hermed, således at de kan identificere og på passende vis behandle sådanne sager, og opfordrer endvidere til at give dem en tilstrækkelig uddannelse med hensyn til uledsagede mindreåriges særlige behov og barnets rettigheder, børns adfærd og psykologi og asyl- og migrationslovgivningen; opfordrer medlemsstaterne til at indføre obligatorisk kønsspecifik uddannelse af personale, der modtager uledsagede mindreårige på krisecentre, samt af interviewere, beslutningstagere og retlige repræsentanter for uledsagede mindreårige, og til at sikre, at politiet og de retlige myndigheder i medlemsstaterne regelmæssigt gennemgår kønsspecifik uddannelse; understreger, at den person, som er ansvarlig for de mindreårige, bør informere og rådgive dem, men at personen udelukkende kan supplere den juridiske bistand og ikke erstatte den; påpeger, at det uanset de mindreåriges nationalitet, og uanset om denne nationalitet er blevet anerkendt eller ej, påhviler den medlemsstat, hvor de mindreårige opholder sig, at fungere som børnenes værge og sikre, at de har den bedst mulige beskyttelse;

18. opfordrer medlemsstaterne til med henblik på at sikre konsekvens og ensartede standarder i beskyttelsen af uledsagede mindreårige i EU at yde uledsagede mindreårige tilstrækkelig beskyttelse uanset deres status og på samme vilkår som børn, der er statsborgere i modtagerlandet:

- adgang til passende indkvartering: indkvarteringen bør altid være indbefattet passende hygiejniske forhold, indkvartering på et »center« bør aldrig være på et lukket center, og den pågældende institution bør i de første dage være specialiseret i modtagelsen af uledsagede mindreårige, denne første fase bør altid efterfølges af en mere stabil indkvartering, uledsagede mindreårige bør altid være adskilte fra voksne, centret bør opfylde de mindreåriges behov og have hensigtsmæssige faciliteter, og indkvartering hos modtagefamilier og »bofællesskaber« og deling af indkvartering med beslægtede eller tætte mindreårige bør tilskyndes, når det er hensigtsmæssigt og ønsket af de mindreårige
- passende materiel og juridisk og psykologisk bistand skal være til rådighed for dem, lige fra det øjeblik de identificeres som uledsagede mindreårige
- retten til uddannelse, erhvervsuddannelse og socialpædagogisk rådgivning og omgående adgang hertil, muligheden for at gå i skole i værtslandet bør omgående sikres, uledsagede mindreårige bør så vidt muligt gives reel adgang til sprogkurser i værtslandets relevante sprog, umiddelbart efter de er rejst ind på en medlemsstats område, og medlemsstaterne bør lette anerkendelsen af børns tidligere studier for at give dem adgang til yderligere studier i Europa
- retten til sundhed og reel adgang til passende basale sundhedsydelse, medlemsstaterne bør desuden sørge for passende læge- og psykologhjælp til mindreårige, der har været ofre for tortur, seksuel misbrug eller andre former for vold, og medlemsstaterne bør ligeledes sørge for særlig behandling, når der er behov herfor (dvs. adgang til rehabiliterings-tjenester), til mindreårige, der har været ofre for enhver form for misbrug, udnyttelse eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller som har været berørt af væbnede konflikter
- adgang til oplysninger og anvendelse af medier (radio, tv og internet) for at opfylde deres kommunikationsbehov

Torsdag den 12. september 2013

- retten til fritidsaktiviteter, herunder retten til at lege og deltage i fritidsaktiviteter
- alle uledsagede mindreåriges ret til fortsat at anvende og udvikle deres egen identitet og værdier, herunder deres modersmål
- retten til at give udtryk for og udøve deres religion;

19. minder om, at alle procedurer skal tilpasses mindreårige under behørig hensyntagen til deres alder, modenhed og forståelsesgrad og tage højde for børns behov i overensstemmelse med Europarådets retningslinjer om en børnevenlig retspleje, og glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at fremme disse retningslinjer; mener, at der bør lyttes til og tages hensyn til de mindreåriges synspunkter under alle procedurerens etaper i samarbejde med kvalificerede og uddannede personer såsom psykologer, socialrådgivere og kulturmedarbejdere;

20. glæder sig over de fremskridt, der er gjort på asyllovgivningsområdet, og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de fornødne lovgivningsmæssige og administrative reformer til en effektiv gennemførelse af sådanne bestemmelser; minder imidlertid om, at EU's asylpolitikker først og fremmest skal behandle uledsagede mindreårige som børn, og opfordrer følgelig indtrængende medlemsstaterne til så vidt muligt at lade uledsagede mindreårige være undtaget fra hasteprocedurer og grænseprocedurer; erindrer desuden om, at den medlemsstat, der er ansvarlig for en asylansøgning, som er indgivet i mere end én medlemsstat af en uledsaget mindreårig uden et familiemedlem, som opholder sig lovligt på en medlemsstats område, er den stat, hvor den mindreårig er til stede efter at have indgivet en ansøgning, og opfordrer medlemsstaterne til at følge EU-Domstolens retspraksis; understreger, at det på grund af de uledsagede mindreåriges særlige behov er helt afgørende, at behandlingen af deres asylansøgninger prioriteres, således at der kan træffes en fair afgørelse så hurtigt som muligt; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle deres asylsystemer med henblik på at etablere en harmoniseret og børnetilpasset institutionel ramme, som tager hensyn til uledsagede mindreåriges særlige behov og forskellige vanskeligheder, navnlig mindreårige, der har været ofre for menneskehandel;

21. understreger, at enhver beslutning om uledsagede mindreårige bør træffes på baggrund af en individuel vurdering og under behørig hensyntagen til barnets tarv;

22. fordømmer de meget usikre situationer, som disse mindreårige pludselig står over for, når de når voksenalderen; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis og fastlægge mekanismer, der skal bistå mindreårige i forbindelse med deres overgang til myndighedsalderen; glæder sig over Europarådets arbejde på dette område og anmoder Kommissionen om i sine strategiske retningslinjer at medtage bedste praksis for udformningen af »individuelle livsprojekter«, der udarbejdes for og i samarbejde med de mindreårige;

23. opfordrer medlemsstaterne til at definere ansvarsområderne for hver partner, især nationale og lokale myndigheder, velfærdstjenester, ungdomsarbejdere, familier og juridiske repræsentanter, i forbindelse med gennemførelse af og tilsyn med livsprojekter og koordineringen heraf;

24. understreger kraftigt, at det endelige mål lige fra de uledsagede mindreåriges indrejse på EU's område skal være at finde en varig løsning for dem, og at denne løsning skal tage hensyn til barnets tarv; minder om, at bestræbelserne på at finde denne løsning altid skal begynde med en undersøgelse af mulighederne for familiesammenføring i og uden for EU, forudsat at dette er i barnets bedste interesse; understreger, at den mindreårig principielt kan anmodes om at hjælpe til ved eftersøgningen efter familiemedlemmer, men at der ikke må foreligge nogen pligt til at samarbejde, som kan afgøre behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse; minder om, at der er tilfælde, hvor de mindreårige eller deres familiemedlemmers liv er i fare, navnlig hvis disse er blevet tilbage i oprindelseslandet, og i de tilfælde skal indsamling, behandling og videregivelse af informationer vedrørende disse personer foregå i fortrolighed, så de berørtes liv ikke bringes i fare; opfordrer medlemsstaterne og alle deres kompetente myndigheder til at forbedre samarbejdet, navnlig ved at fjerne alle bureaukratiske hindringer for opsporing af familie og/eller familiesammenføring og udveksle bedste praksis; anmoder Kommissionen om at overvåge gennemførelsen af direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring, navnlig artikel 10, stk. 3;

25. opfordrer Kommissionen til i de strategiske retningslinjer at medtage fælles standarder, der er baseret på bedste praksis, om betingelser, som skal opfyldes, før en mindreårig kan sendes tilbage, på en konsekvent måde og under hensyntagen til barnets tarv og på grundlag af den sammenlignende undersøgelse om praksis inden for området tilbagesendelse af mindreårige, som Kommissionen offentliggjorde i 2011, og som omfattede en kontrolliste og en samling af bedste praksis; minder på det kraftigste om, at der ikke må træffes afgørelse om tilbagesendelse af en mindreårig, hvis det

Torsdag den 12. september 2013

ikke er i barnets bedste interesse, eller hvis tilbagesendelsen er forbundet med farer for de mindreåriges eller deres familiers liv, fysiske og psykiske sundhed og trivsel, sikkerhed eller grundlæggende rettigheder, og at der skal tages hensyn til og foretages en fuld evaluering af hver enkelt mindreåriges (og i tilfælde af familiesammenføring deres familiemedlemmers) særlige forhold; minder om, at der kun må træffes afgørelse om tilbagesendelse, når det er blevet fastlagt, at de mindreårige i tilbagesendelseslandet vil få gavn af sikre, konkrete og tilpassede bestemmelser, der respekterer deres rettigheder, og som er forbundet med reintegrationsforanstaltninger i tilbagesendelseslandet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fastlægge samarbejds- og kontrolordninger med oprindelses- og transitlande og i samarbejde med ikkestatslige, lokale og internationale organisationer med henblik på at sikre barnets sikre tilbagesendelse og sikre beskyttelsen og reintegrationen af mindreårige efter deres tilbagesendelse; bemærker, at sådanne ordninger er et element af afgørende betydning i forbindelse med tilbagesendelse; anmoder Kommissionen om i forbindelse med evalueringen af direktiv 2008/115/EF at fastholde dets indvirkning på uledsagede mindreårige, navnlig artikel 10, artikel 14, stk. 1, litra c), og artikel 17; opfordrer EU til at forpligte sig til at forbedre sine bestræbelser på at standse de potentielle drivkræfter bag migration, herunder tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, skadelig traditionel praksis som f.eks. kvindelig kønslemlæstelse og seksuel vold i hele verden;

26. understreger, at integration af uledsagede mindreårige i modtagerlandet skal opbygges omkring et individuelt livsprojekt, der er udarbejdet for og i samarbejde med de mindreårige med fuld respekt for deres etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund;

27. opfordrer medlemsstaterne til at pålægge offentlige myndigheder en forpligtelse til at reagere, hvis uledsagede mindreårige er ofre for tiggeri; mener, at udnyttelsen af mindreårige i forbindelse med tiggeri bør forhindres for enhver pris;

o
o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Europarådet.

P7_TA(2013)0388

Situationen i Den Demokratiske Republik Congo

Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2013 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (2013/2822(RSP))

(2016/C 093/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger,
- der henviser til erklæringerne fra Unionens højststående repræsentant, Catherine Ashton, af henholdsvis 30. august 2013 om situationen i Nordkivu og 7. juni 2012 og 10. juli 2012 om situationen i det østlige Congo,
- der henviser til beslutning fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om den ustabile og usikre situation i De Store Søers Område, navnlig i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo, vedtaget på forsamlingens møde i Paramaribo (Surinam) den 27.—29. november 2012,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. juli 2013 om De Store Søers Område og af 10. december 2012, 19. november 2012 og 25. juni 2012 om situationen i det østlige DRC,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner: 2053 (2012) om situationen i Den Demokratiske Republik Congo, 1925 (2010) og 1856 (2008), der præciserer mandatet for FN-missionen i Den Demokratiske Republik Congo (Monusco), og 2098 (2013), der fornyer Monusco's mandat,